

Izazovi 21. Stoljeća

Strategija razvoja Hrvatskog saveza u narednom desetljeću

(od 2015. – 2025. God.)

(strategija od 2026 – nadalje) biti će objavljena za 4 god na sljedećoj izbornoj skupštini) jer sumnjam da bi danas bila uopće shvaćena, ali za 4 god sigurno hoće .

Hrvatski savez kao krovna organizacija svih uzgajivača malih životinja danas, više nego ikada do sada, nalazi se u specifičnoj situaciji nepredvidivih zbivanja i zapreka. Dok nam globalizacija, otvaranje granica ulaskom Hrvatske u EU ide svakako u prilog i olakšava komunikaciju i uvelike olakšava sudjelovanje na svim izložbama, sajmovima i manifestacijama s jedne strane, suočavamo se sve više s ograničenjima i mnoštvom birokratske regulative i otvorenim protivljenjem, zaziranjem i strahom od životinja kod stanovništva, naših susjeda i građana koje se pod utjecajem moćnih medija i diletantskom pristupu životinjama, a posebno pticama i golubovima koji su od pamtivjeka bili svete ptice, na moje zgražanje nerjetko nazivaju „letećim štakorima“ te pod utjecajem još moćnijih farmaceutskih lobija i veterinarskih institucija i stručnjaka plaši mnoštvom bolesti i zarazama koje navodno prijete čovječanstvu. A što je više bolesti i mjera kojima treba iste prevenirati više je i „para“ tim institucijama. Informacije radi, samo Hrvatski veterinarski institut godišnje dobije iz proračuna 7 milijuna kuna, a od Ministarstva poljoprivrede za poslove sprječavanja i širenja zaraznih bolesti koje su propisane Uredbom još 93,6 milijuna kuna. I ništa tu nije sporno, čak ni njihova reprezentacija od 474 000 kuna, i nitko ne dovodi u pitanje potrebu postojanja takovih institucija, nitko ne dovodi u pitanje ni njihovu stručnost, ali na osnovu svih informacija i izazvanog straha dovodim u pitanje njihovu objektivnost, iskrenost i moralnu odgovornost. Ispada što više bolesti odnosno prijetnji pojavom zaraza, epidemija ili pandemija, više novca.

Dakle, osim zbog dobro poznatih procesa urbanizacije, pomanjkanja prostora za uzgoj životinja i napretka tehnologije svi ovi faktori utječu na smanjenje broja uzgajivača, posebno u gradovima, ali i u manjim mjestima jer smo suočeni sa propisima lokalnih zajednica koji čak zabranjuju držanje životinja. Sve je više informacija kako susjedima smetaju golubovi i ptice koje držimo u svom dvorištu, a nedaj bože da golub stane na sudjedov krov. Smeta našim susjedima i kukurikanje pjetlova, a strah od ptičje, svinjske i neznam kakove gripe te klamidioze ptica i pandemija svih vrsta koje prijete od naši ljubimaca, je više nego iracionalan i stavlja pred nas bezbroj izazova na koje trebamo pravilno i pravovremeno reagirati.

Ali priča tu nije gotova. Zahtjevi moćnih lobija, pa i udruga za zaštitu životinja su daleko veći i idu za tim da se u budućnosti zabrane bilo kakove manifestacije, izložbe i svi sajmovi kao i uzgoj životinja uopće pa i za prehranu.

Ali uvijek ima ali, jer mi u Hrvatskom savezu smo te tendencije prepoznali i što je još važnije i moćnije prepoznao je to i Europski savez čija smo mi članica i koji danas u svom članstvu ima 2 i pol milijuna članova s tendencijom rasta i okupljanja s ciljem što boljeg pozicioniranja i utjecaja na politiku Europske unije i donošenja zakona koji neće gušiti uzgoj malih životinja. Tako je još 2004. god. na generalnoj skupštini Europskog saveza koja je održana u Francuskoj, a kojoj su nazočili i predstavnici Hrvatskog saveza, osnovana komisija za zaštitu životinja i usmjeravanje uzgoja u čijem su sastavu eminentni stručnjaci, biolozi, sociolozi, veterinari, profesori i doktori, a ujedno i uzgajivači golubova, peradi kunića i ptica, koji zastupaju naše interese kod nadležnih tijela u Briselu i kojima su u stalnom kontaktu kao i s lobistima u Eu Parlamentu koje također imamo. Prva konkretna akcija u tom smjeru napravljena je 08. do 10. travnja 2008. god. kada je predsjedništvo Europskog saveza u europskom parlamentu i europskoj komisiji prvi puta predstavilo Europski savez. Tom prigodom prezentirana je cjelokupna struktura europskog saveza sa 29 zemalja članica i članstvom od 2 i pol milijuna uzgajivača te svi aspekti važnosti postojanja takove organizacije koja u svojoj suštini sadržava izuzetnu socijalnu, nepolitičku, nekonfesijalnu i nacionalno neutralnu dimenziju veoma bitnu za budućnost Europe, ali što je posebno važno i što je nesumnjivo imalo utjecaja na ozbiljno uvažavanje i respekt takove organizacije od strane Brisela je prezentacija s privrednog i ekonomskog stanovišta. Naime članice Europskog saveza, dakle mi europski uzgajivači godišnje na svoj „hobi“ trošimo za hranu 3,4 milijarde EURa, za minerale i vitamine 200 milijuna EURa, za cjepiva i cjepljenje te veterinarske svjedodžbe i usluge 380 milijuna EURa, za transport i transportnu opremu te opremu za nastambe za životinje 430 milijuna Eura, za izgradnju nastambi, golubinjaka, peradarnika, kuničarnika, ptičarnika itd. 550 milijuna EURa, a za najam izložbenih hala, administrativne poslove oko organizacije izložbi i gastronomiju još 500 milijuna EURa, što nas dovodi do godišnje potrošnje od 6,2 milijarde Eura, čemu se trebaju dodati još i troškovi tiskanja kataloga i nagrade izlagačima, kao i svi troškovi boravka posjetitelja na izložbama što još znatno povećava taj iznos. Ali to nije sve, uzgoj stotine različitih pasmina životinja, stvaranje novih kao i očuvanje više stoljeća starih pasmina predstavljaju iznimne genske resurse biološke raznolikosti u svijetu. Mi smo u stvari banka gena biološke raznolikosti i to nitko nemože ignorirati. Ovako prezentiranje Europskog saveza EU parlamentarcima i EU komisiji u Briselu ima za posljedicu stalne kontinuirane kontakte s nadležnim komisijama u Briselu i direktnog utjecaja na donošenje svih smjernica i pravila ponašanja i donošenja zakona u svim članicama Europske unije. Danas mi možemo čuti u našim medijima da se 70 % zakona koji određuju naš cjelokupni život donosi u Briselu, a u budućnosti to će se još povećavati. Zato je danas, više nego ikad, neobično važno naše članstvo u Europskom savezu kroz kojeg ćemo kroz stalne kontakte i redovitim izvještavanjem Komisije za zaštitu i unapređenje uzgoja na čijem čelu je naš prijatelj Prof. Hans Joackim Schille, o svim našim zakonskim propisima, zahtjevima i uvjetima uzgoja te o svim problemima s birokracijom i državom, siguran sam ostvariti željene ciljeve i prosperitet. Zato aktivno sudjelovanje naših predstavnika u svim aktivnostima Europskog saveza, koliko god ono koštalo, ne smatram troškom nego ulaganjem u budućnost. Imajući u vidu sve na navedeno, a želimo li biti aktivni sudionici

odlučivanja o svojoj sudbini i biti respektirani i uvažavani i od najvećih članica Europskog saveza, ponovno smo se kandidirali za organizaciju generalne skupštine Europskog saveza i istu dobili, a koja će se održati 28. Svibnja do 01. Lipnja 2019. God. Organizacija ovakove manifestacije po sadašnjim cjenama i broju od oko 150 delegata iz 29 zemalja članica koštati će 430 tisuća kuna. Dvije godine ranije, dakle već 2017. Moramo detaljni plan i program, kao i mjesto održavanja prezentirati na generalnoj skupštini, dakle već za dvije godine moramo potpisati sve potrebne predugovore i imati sve potrebne garancije za organizaciju skupštine. Netreba sumnjati da smo sposobni zato jer to smo već napravili. Moja prva razmišljanja u tom smjeru idu ka tome da ovaj puta to organiziramo u Dalmaciji, ponovno uz sudjelovanje svih naših dužnosnika, kompletnog izvršnog odbora i predstavnika dalmatinskih udruga, kako bi što veći broj ljudi bio upoznat s radom i Hrvatskog i Europskog saveza. Ne da smo to u stanju organizirati i isfinancirati nego moja vizija ide ka tome da ćemo ovom organizacijom ostvariti prihod koji će nam omogućiti ostvarenje svih ciljeva i planova u narednom desetljeću kao što su financiranje i organizirano sudjelovanja na Europskim izložbama 215 godine u Metzu u Francuskoj, 218. God u Herningu u Danskoj, 2021 u Leipzigu u Njemačkoj, 2024 u Welsu u Austriji i 2027 u Zidlarenu u Nizozemskoj. Svako tu treba pridodati i organizaciju Europske specijalke Sisačkog prevrtača koju će mo organizirati 2017. God. s Klubom uzgajatelja sisačkog prevrtača, a bude li interesa matičnih klubova i udrugai još pokoju europsku specijalnu izložbu. Poseban akcenat u naredne dvije godine, a na tome ću inzistirati, moramo staviti na pripremu, metodološko usklađivanje i prevođenje standarda svih naših preostalih pasmina peradi, od međimurske do dalmatonske kokoši, te golubova od slavonskog gaćana i međimurske lastavice do baranjskog goluba, kako bi se i one našle na Europskoj listi priznatih hrvatskih pasmina. Isto tako, što smatram veoma važnim, predložiti ću izmjene i dopune „Pravilnika o nagrađivanju na državnim izložbama“ s ciljem stimuliranja naših izlagača da na istim sudjeluju sa što kvalitetnijim životinjama. Naime ideja je da osim šampionskih titula i hrvatskih majstora uzgoja koje sada dodjeljujemo na državnim izložbama, osmislimo i propišemo „posebne nagrade“ primjerice „plakete ili medalje“ koje bi se dodjeljivale najuspješnijim izlagačima na državnim izložbama, ali i na specijalkama, a koje bi nosile imena zaslužnih pojedinaca i istaknutih uzgajatelja koji su dali poseban doprinos uzgoju pojedinih pasmina golubova peradi, ptica i kunića u prošlosti, a nisu više među živima. Na taj način bi stimulirali naše uzgajivače, ali i iskazali posebno dužno poštovanje prema onima koji su utrli put današnjim generacijama uzgajatelja i bez kojih nebi bilo ni nas niti hrvatskih pasmina, niti Hrvatskog saveza i koje nismo prepustiti zaboravu jer bez poštivanja i uvažavanja prošlosti nema nam ni budućnosti, a to trebaju posebno primiti na znanje oni koji olako i bez imalo poštovanja i respekta otpisuju one od kojih su sve naučili, a nažalost toga smo svjedoci i danas.

Nadalje, nismo zaboraviti da 2025. godine udruga „Zagreb 1925“ obilježava veliki jubilej, 100 godina utemeljenja i kontinuiranog rada i djelovanja i to prema mojoj viziji i planu trebamo posebno obilježiti na način da izložbene sezone 2025/26, Hrvatski savez, zajedno s udrugom „Zagreb 1925“, ali i sa svim ostalim klubovima i udrugama članicama organizira u Zagrebu istovremeno državnu izložbu, državnu izložbu mladog uzgoja, državnu

izložbu hrvatskih pasmina i specijalke svih klubova europskih pasmina golubova i peradi koje imamo, uz sudjelovanje jedanaest zemalja članica Europskog saveza i to (Slovenije, Austrije, Njemačke, Češke, Slovačke, Mađarske, Rumunjske, Bugarske, Srbije, Bosne i Makedonije) sa stopedeset do dvjesto eksponata. Bila bi to najveća ikad održana izložba u Hrvatskoj sa preko šest tisuća eksponata, golubova, peradi, kunića i ptica, veća nego što je bila Europska izložba u Beogradu 1988. god. Sredstva za financiranje i organizaciju ove izložbe osigurati će Hrvatski savez, a prva inicijalna sredstva u iznosu od šesdeset tisuća kuna osigurati će mo već 2019. od prihoda ostvarenih organizacijom generalne skupštine europskog saveza, da bi financijska sredstva do 1025. iznosila stotinjak i više tisuća kuna koja bi bila dovoljna za jednu ovaku izložbu. Ne sumnjam da smo sposobni organizirati ovu izložbu i obilježiti 100 godina organiziranog uzgoja malih životinja u Hrvatskoj, ali istovremeno obilježiti i 50 godišnjicu osnutka Hrvatskog saveza koja je 2026. god. nego bi krunu tog rada i djelovanja obilježili i otvaranjem muzeja Hrvatskog saveza čije utemeljenje smo najavili i prihvatili na skupštioni Saveza 2006. god. Dodatna potrebna sredstva za realizaciju tog projekta upravo ćemo osigurati organizacijom ove izložbe.

I vratiti ću se na početak, na podnaslov ove moje vizije, a to je „Strategija razvoja Hrvatskog saveza od 2026. god. koju ću vam prezentirati na sljedećoj izbornoj skupštini 2018. God. dakle za četiri godine, a koja će sadržavati novu organizacijsku shemu Hrvatskog saveza i novu stranicu u oranzaciji uzgoja malih životinja u Hrvatskoj koju sam već gotovo u potpunosti osmislio i šematski pripremio, sa svim konkretnim argumentima i analizama, ali za koju je po mojoj procjeni, a zbog svih potencijalnih sudionika koji su istom obuhvaćeni, i od kojih većina o tome danas niti ne razmišlja, potrebno podosta vremena, argumenata, razgovora i obrazloženja, ali koja će se, u to sam uvjeren u potpunosti, prihvatiti, realizirati i oživotvoriti do te velike jubilarne 2025./26 . godine.

Na kraju, da nemislite da imam ambicije sve to vrijeme biti tajnik Hrvatskog saveza, odnosno kandidirati se za tu nezahvalnu funkciju, koja na kraju krajeva meni kao tajniku ne daje nikakve ovlasti osim da budem na usluzi 24 sata dnevno svima i svakome. Ne nije mi to namjera, ali ću se svakako za nekoliko godina, kandidirati za člana Nadzornog odbora, na funkciju koju su danas neki, kojima je ovih dana ponuđena, odbili smatrajući je omalovažavanjem svoje ličnosti, a pri tom je njihov doprinos radu saveza iskazan jedino osobnim interesima i interesima pojedinaca i promocije vlastite udruge, koji uopće, nažalost, i moje veliko razočaranje, ne razumiju ulogu i odgovornost dužnosnika Hrvatskog saveza. Meni bi članstvo u nadzornom odboru bila čast koja bi mi temeljem članka 51 Statuta Hrvatskog saveza omogućila praćenje provođenja planova, svih odluka, zaključaka i realizaciju strategije razvoja Hrvatskog saveza.

Stoga upućujem apel ovoj skupštini kao najvišem tijelu upravljanja Hrvatskim savezom, vama, predstavnicima udruga članica Hrvatskog saveza da pametnim, odgovornim i dosljednim izborom na najodgovornije funkcije, sukladno članku

37. Stavku 3 Statuta Hrvatskog saveza izaberete one ljude koji će znati artikulirati i zastupati naše interese i biti u stanju dostojno predstavljati Hrvatski savez u Hrvatskoj i u Europi, ali i svaku njenu udruhu članicu.

Vladimri Pavin